

[Lønger]

samme rettigheder i forhold til arveloven, hvis den ene af dem dør. Hvad det sidste angår, holder vi klart mere af det forslag fra SF, vi havde til første behandling for et par uger siden. Dette forslag byggede nemlig på det princip, at to personer af samme køn, men også to personer af forskelligt køn uden at have indgået ægteskab kunne opnå arverettigheder.

Det, de radikale altså vil med dette forslag, er at gøre ægteskabet på godt og ondt til en betingelse for at opnå rettigheder, som principielt lige så godt kunne indføres, uden at der bliver indført en egentlig institution, der har alle ægteskabets retsvirkninger. Retsvirkninger i forhold til udlændingeloven, boliglovgivningen og arveretten behøver ikke at have noget som helst at gøre med de øvrige retsvirkninger af ægteskabet, og det er grunden til, at VS afviser dette forslag fra det radikale venstre. Vi vil ikke være med til denne unødvendige sammenblanding af skidt og kanel.

Konsekvensen af det radikale forslag er, at to personer af samme køn for at opnå disse retsvirkninger skal påtage sig gensidig forsørgerpligt. Det er en betingelse, som absolut intet har at gøre med de goder, vi taler om her. Det vil nemlig sige, at man også må opgive sin selvstændige identitet i en lang række økonomiske mellemværender med stat og kommune, og den pris er der ingen grund til at betale. Vi ser hellere, at den gensidige forsørgerpligt afskaffes i den nuværende ægteskabslovgivning, end at den indføres for flere persongrupper. Det er denne gensidige forsørgerpligt, som i årevis har umyndiggjort især kvinderne, og vi ser ingen grund til at udvide personkredsen, i særdeleshed ikke når retsvirkningerne kunne gennemføres helt uafhængigt af forsørgerpligten, uden at der af den grund ville gå skår af nogen.

Det hører med til historien, at Landsforeningen for Bøsser og Lesbiske faktisk har frarådet den konstruktion, det radikale venstre her fremlægger. Alligevel er forslaget fremsat, og umiddelbart må det naturligvis for den udenforstående se ud, som om de radikale hermed viser sig forfærdelig progressive. Vi mener, at forslaget er reaktionært. De radikale tilbyder en af samfundets mest konservative institutioner til nogle flere, og det er, som om de sidste 20 års udvikling inden for samlivsområdet er gået spurlost

hen over forslagsstillerne. Vi fik en forsmag på det, da fru Aase Olesen på det radikale venstres vegne afviste SFs forslag om arveret til papirløse par uden hensyn til, om der var tale om den ene eller den anden kombination af køn. Forslaget falder i logisk forlængelse af denne holdning hos det radikale venstre. Det, der er foregået i de sidste 20 år, er, at flere og flere mennesker i forskellige kombinationer af køn har valgt at bo sammen, det er vel op imod en halv million mennesker, uden alt bureaukratiet.

Det, sagen drejer sig om, er, at bøsser og lesbiske, som de facto lever i et fast forhold, må have tillagt en række rettigheder uden at give afkald på den personlige identitet, uden at opgive den personlige økonomiske frihed, uden at skulle betragte hinandens indtægter som en del af eller en betingelse for bistandshjælp og uden at blive betragtet som kun en økonomisk enhed. Derfor afviser vi forslaget. Det er altså ikke, fordi vi mener, at vi skal afvente et kommissionsarbejde, men fordi vi er uenige i det radikale venstres forslag.

Når det er sagt, vil jeg godt tilføje, at nogen direkte skade vil det radikale venstres forslag næppe gøre, for det vil være utrolig få, der vil benytte sig af tilbuddet. Her er jeg helt enig i den bedømmelse af forslagens virkninger, justitsministeren fremkom med ved debattens start. Uanset om forslaget blev gennemført eller ej, ville der fortsat være behov for de tanker om partnerskab uden ægteskabets retsvirkninger, som Landsforeningen for Bøsser og Lesbiske har givet udtryk for. Vi betragter det i øvrigt som en yderst teoretisk mulighed efter reaktionerne her i dag, at det radikale venstre får forslaget gennemført.

Om kommissionen vil jeg gerne starte med at sige, at når VS er medforlagsstillere sammen med et flertal, så har vi ikke dermed sagt, at vi ikke vil være med til at gennemføre forbedringer for bøsser og lesbiske i den periode, hvor kommissionen arbejder, så på det område skal justitsministeren være meget velkommen til at lovgive på enkeltområder, som han bebudede i sit indlæg. Det, vi gerne vil, er at se på en række områder, hvor det er nødvendigt, og hvor problemstillingen er så overskuelig og løsningen så indlysende, at kommissionens mere dybtgående arbejde ikke er nødvendigt. Her tænker vi bl.a. på straffelovens antidiskriminationsparagraf, der drejer sig om race og religion m.v., hvor vi